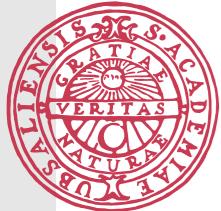

Föreläsning 5

Tobias Wrigstad

*Stack & heap, manuell
minneshantering, pekare*

Stacken

Läs Addendum om stack och heap

Ett enkelt stackexempel

Skrivet saso-det har lilla hattet är att driva hem några posturer kring skillnaderna mellan stack och heap, adressräkningsoperatörer & och avreferensningsoperatorn ».

Vi börjar med ett enkelt kodexempel:

```
int x = 42;  
int y = 4x;  
int z = 864;  
x = y;  
(x)+(y);  
y+=z;
```

Vika vänden har variablene x, y och z? Svarat är att värde på x är 43 men att värdena på y och z är okända¹.

Men låt oss belyja från bokojen. För enkelskets skull kan vi tänka oss att ett C-program har tillgång till två sorters minne: stackminne och heapminne. Stacken är det minnesutrymmet som används för att lagra värdena i lokala variabler i funktioner, så kallade automotiska variabler. Betrakta följande funktion:

```
void stupit(int value) {  
    if (value) {  
        int smaller = value - 1;  
        stupit(smaller);  
    }  
}
```

Funktionen har två lokala variabler, value och smaller, båda av typen int. Låt oss anta att en int är 4 bytes. Det betyder att vi kommer att behöva 8 bytes på stacken för värdena i value och smaller².

Funktionen stupit är rekursiv; ett anrop stupit(3) kommer att leda till att funktionen anropar sig själv ytterligare tre gånger; varje funktion har en egen lokal variabel value vars värde är ett mindre än den anropande funktionens value-värde. Varje gång stupit anropas behövs ytterligare 8 bytes för att hålla värdena i dessa value och smaller-variabler. Vi säger att varje funktionsanrop leder till att ny stack-frame pushas på stacken som innehåller det minnesutrymmet

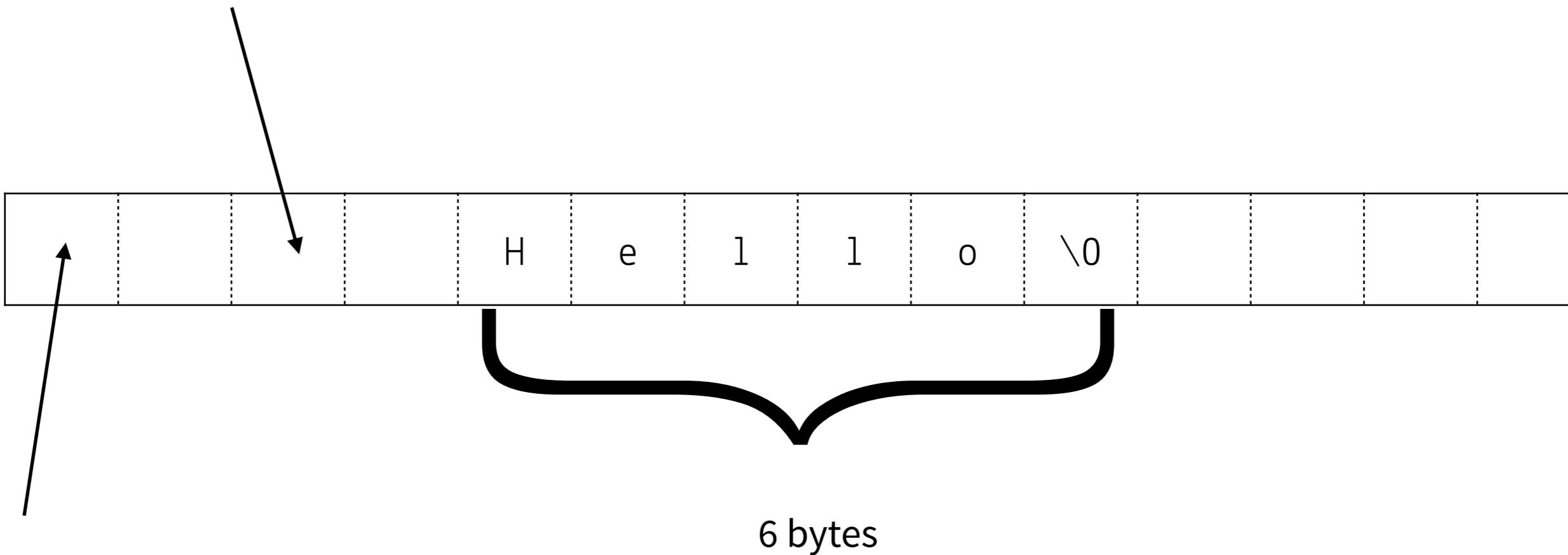
¹Dessutom så vet vi att om värde på z är hälften x, så är värde på y = x + 4, givet att stacken på en pekare är 4 bytes.

²Det är en lätt återläggning – vissa andra data kan behövas, och smarta komplatorer gör optimiseringar som trots hot variabler numera inte behövs, men tas, utanför häm. Vi berörer ihåd detta.

C:s minnesmodell

Varje ruta är en byte

Varje byte i minnet har
en **adress** – dess
avstånd från ”starten”

Ett enkelt C-program & dess minnesanvändning

```
#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}
```


4 bytes

```
#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}
```

1 byte

n bytes

? bytes

4 bytes

1 byte

+binären, etc.


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

fakultet:s
stackframe

5				
---	--	--	--	--

5				
---	--	--	--	--

main:s stackframe


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

4				
5				
5				


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

3				
4				
5				
5				


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

2				
3				
4				
5				
5				


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

1						1
2						
3						
4						
5						
5						


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

1						1
2						2
3						
4						
5						
5						


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

1						1
2						2
3						6
4						
5						
5						


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

1						1
2						2
3						6
4						24
5						
5						


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

uint32_t fakultet(uint8_t f)
{
    if (f > 1)
    {
        return f * fakultet(f-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = fakultet(n);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

1						1
2						2
3						6
4						24
5						120
5						

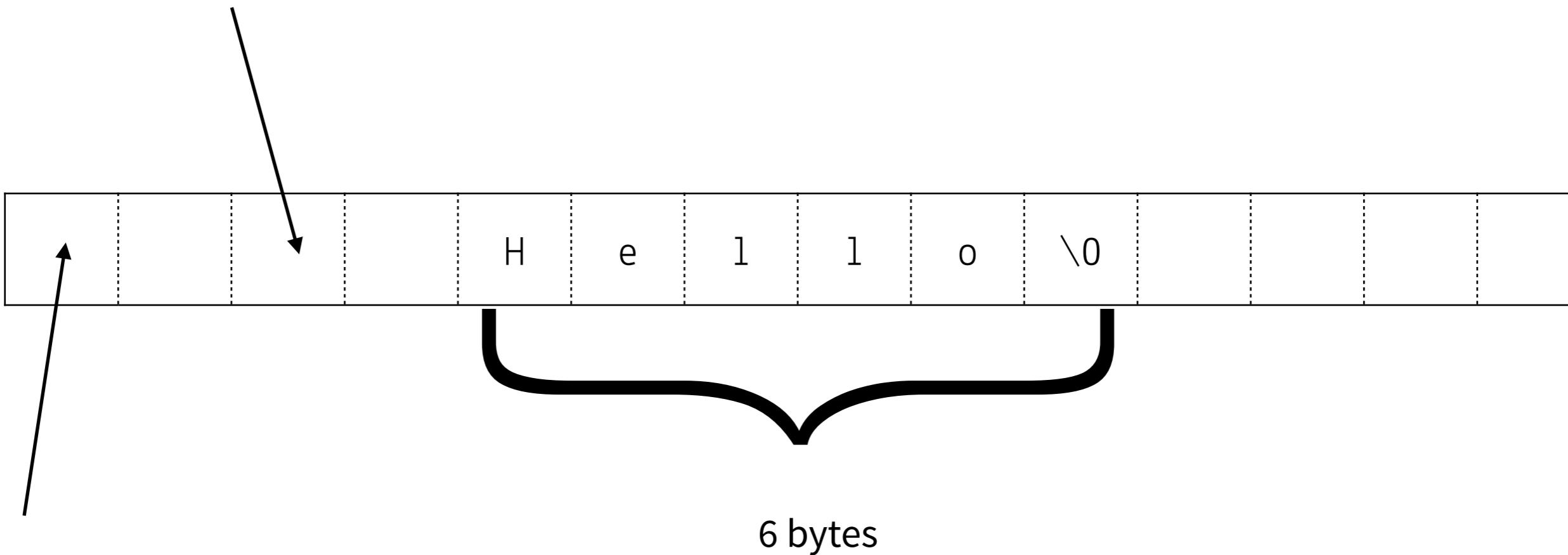

”Pekare”

C:s minnesmodell

Varje ruta är en byte

Varje byte i minnet har
en **adress** – dess
avstånd från ”starten”

Pekare

- Variabler som innehåller adresser till platser i minnet
- Två operationer:

Peka om variabeln

Avreferera pekaren för att läsa/skriva minnesplatsen

```
int x = 42; // x innehåller ett heltal
```



```
int x = 42;    // x innehåller ett heltal  
  
int *p;        // p innehåller en adress till en  
                  // plats i minnet där det finns ett  
                  // heltal
```



```
int x = 42;    // x innehåller ett heltal  
  
int *p;        // p innehåller en adress till en  
                  // plats i minnet där det finns ett  
                  // heltal  
  
p = &x;          // uppdatera pekaren p
```



```
int x = 42;    // x innehåller ett heltal  
  
int *p;        // p innehåller en adress till en  
                // plats i minnet där det finns ett  
                // heltal  
  
adresstagnings-  
operatorn       ↗  
p = &x;          // uppdatera pekaren p
```



```
int x = 42;    // x innehåller ett heltal  
  
int *p;        // p innehåller en adress till en  
                // plats i minnet där det finns ett  
                // heltal  
  
adresstagnings-  
operatorn  
    ↓  
p = &x;          // uppdatera pekaren p  
  
*p = x;         // uppdatera minnesplatsen som p  
                // pekar på
```



```
int x = 42;    // x innehåller ett heltal  
  
int *p;        // p innehåller en adress till en  
                // plats i minnet där det finns ett  
                // heltal  
  
adresstagnings-  
operatorn       p = &x;           // uppdatera pekaren p  
  
avrefererings-  
operatorn       *p = x;         // uppdatera minnesplatsen som p  
                            // pekar på
```


”Nullpekare” (1/2)

- ”I call it my billion-dollar mistake. It was the invention of the null reference in 1965” — Tony Hoare

Syntax: NULL

Semantik: ”variabeln pekar inte på någonting”

```
int64_t *x = NULL;
```

int *x = NULL;

int y = *x;

NULL POINTER DEREFERENCE

```
int *x = NULL;
```

```
int y = *x,
```


Ny typ: **void ***

Tas upp mer senare

- En pekare till något av okänd typ

C tillåter **inte** att den avrefereras

Användbar för att skapa t.ex. generella lagringsklasser (jmf. inlupp 2, lagerh.)

```
int x;  
int *y = &x;  
void *z = y;
```

```
*y = 42; // ok  
*z = 42; // kompilerar ej
```

```
int a = *y; // ok  
int b = *z; // kompilerar ej
```

```
int *c = (int *)z;  
*c = 42; // ok
```

Pekare: recap

`&var` — ta adressen till innehållet i var

`*var` — följ en pekare till en plats i minnet som håller data

`NULL` — en pekare som inte pekar på någonting

Återbesök av stackexemplet med pekarer


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    if (f > 1)
    {
        *r *= f;
        fakultet(f-1, r);
    }
}

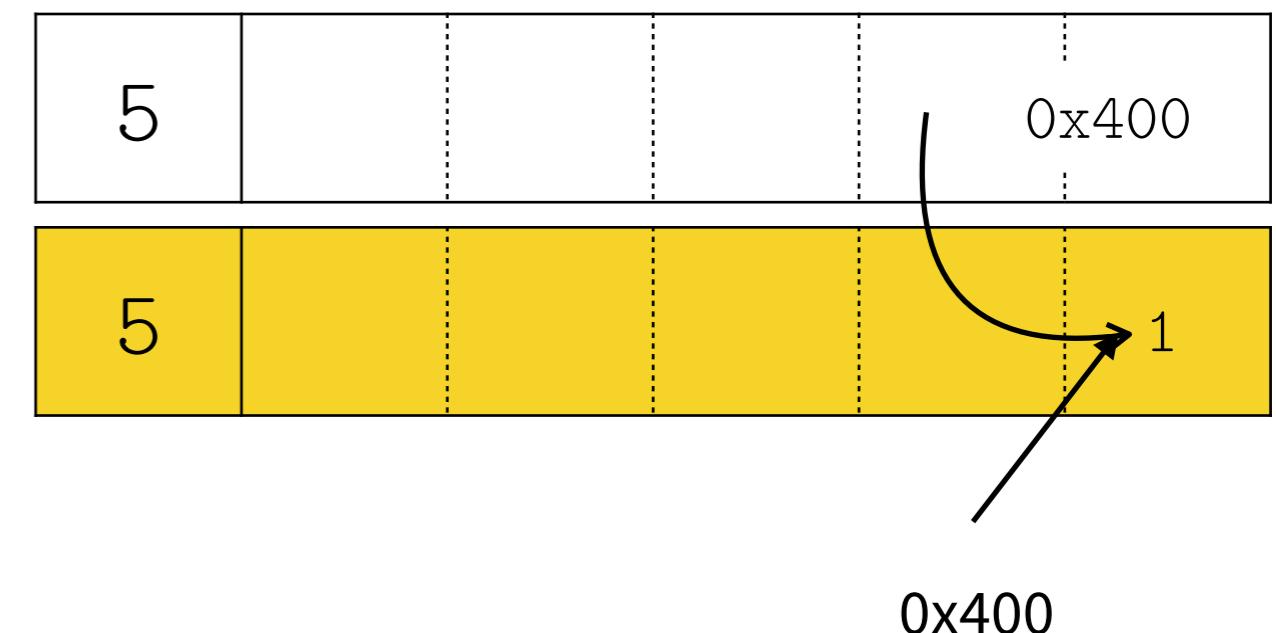
int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    if (f > 1)
    {
        *r *= f;
        fakultet(f-1, r);
    }
}

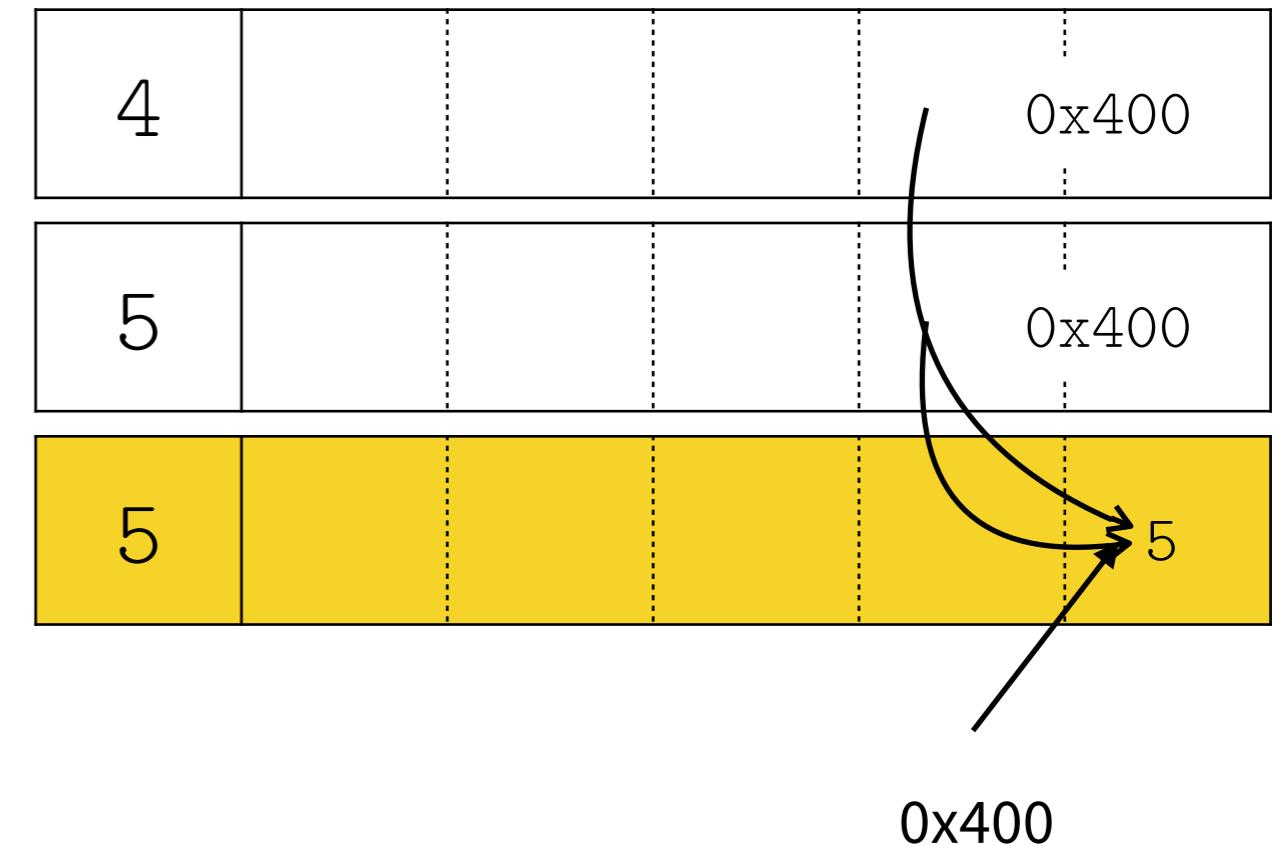
int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    if (f > 1)
    {
        *r *= f;
        fakultet(f-1, r);
    }
}

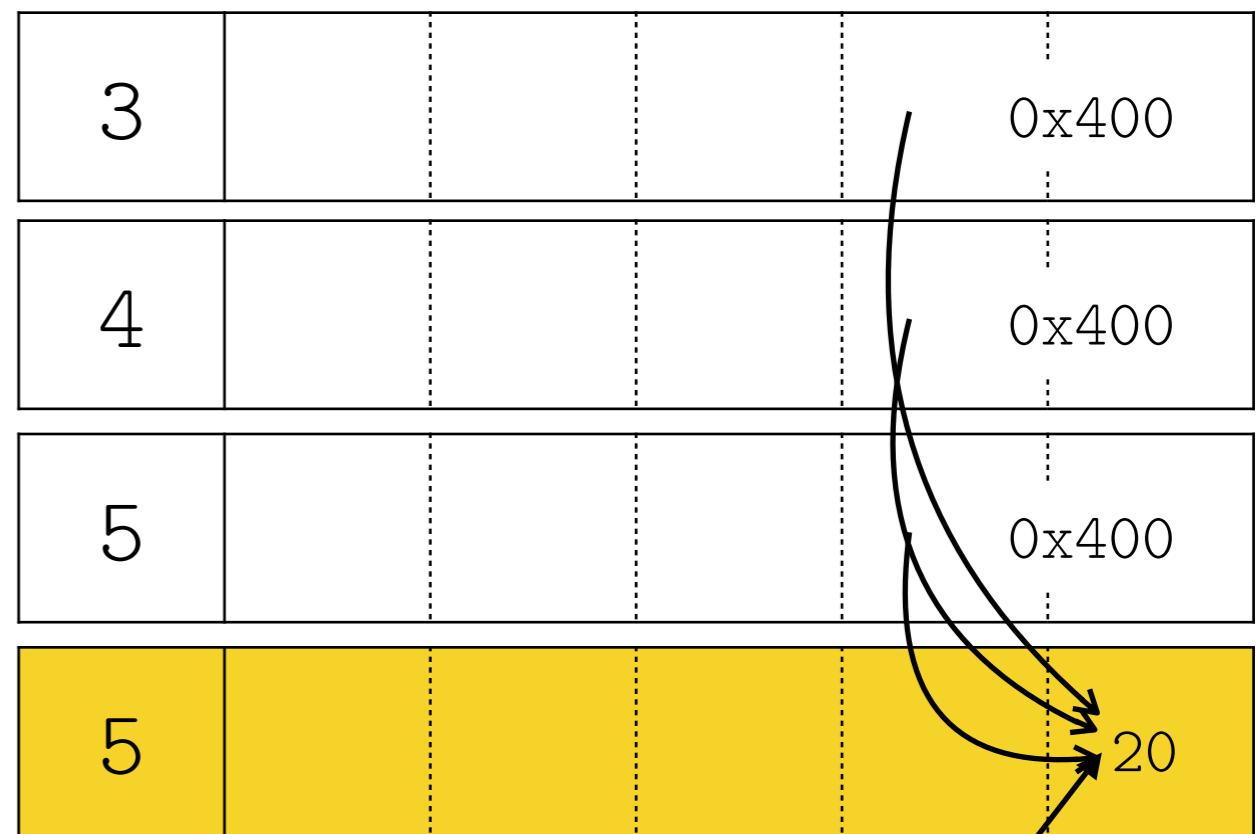
int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>

0x400


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    if (f > 1)
    {
        *r *= f;
        fakultet(f-1, r);
    }
}

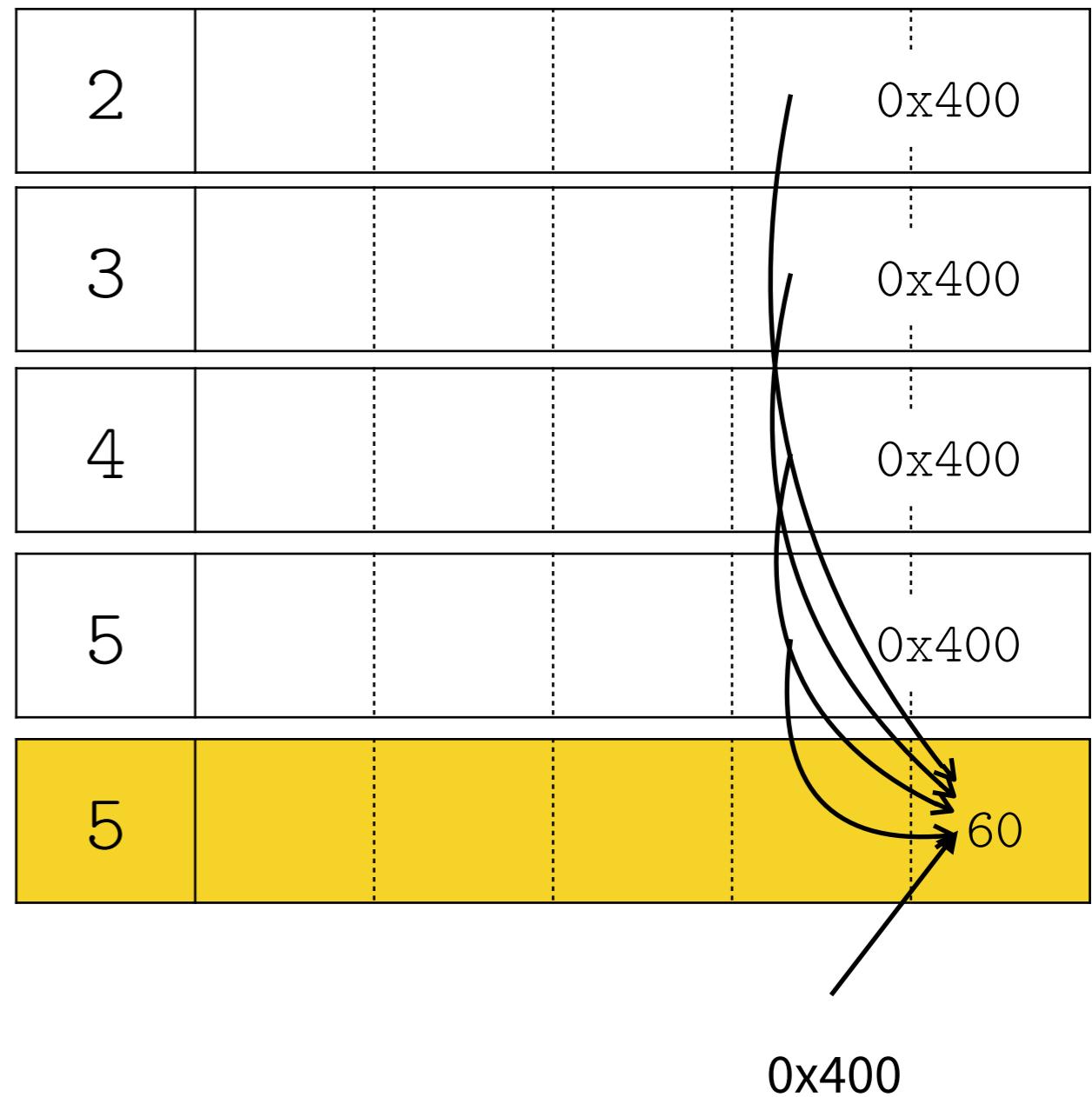
int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    if (f > 1)
    {
        *r *= f;
        fakultet(f-1, r);
    }
}

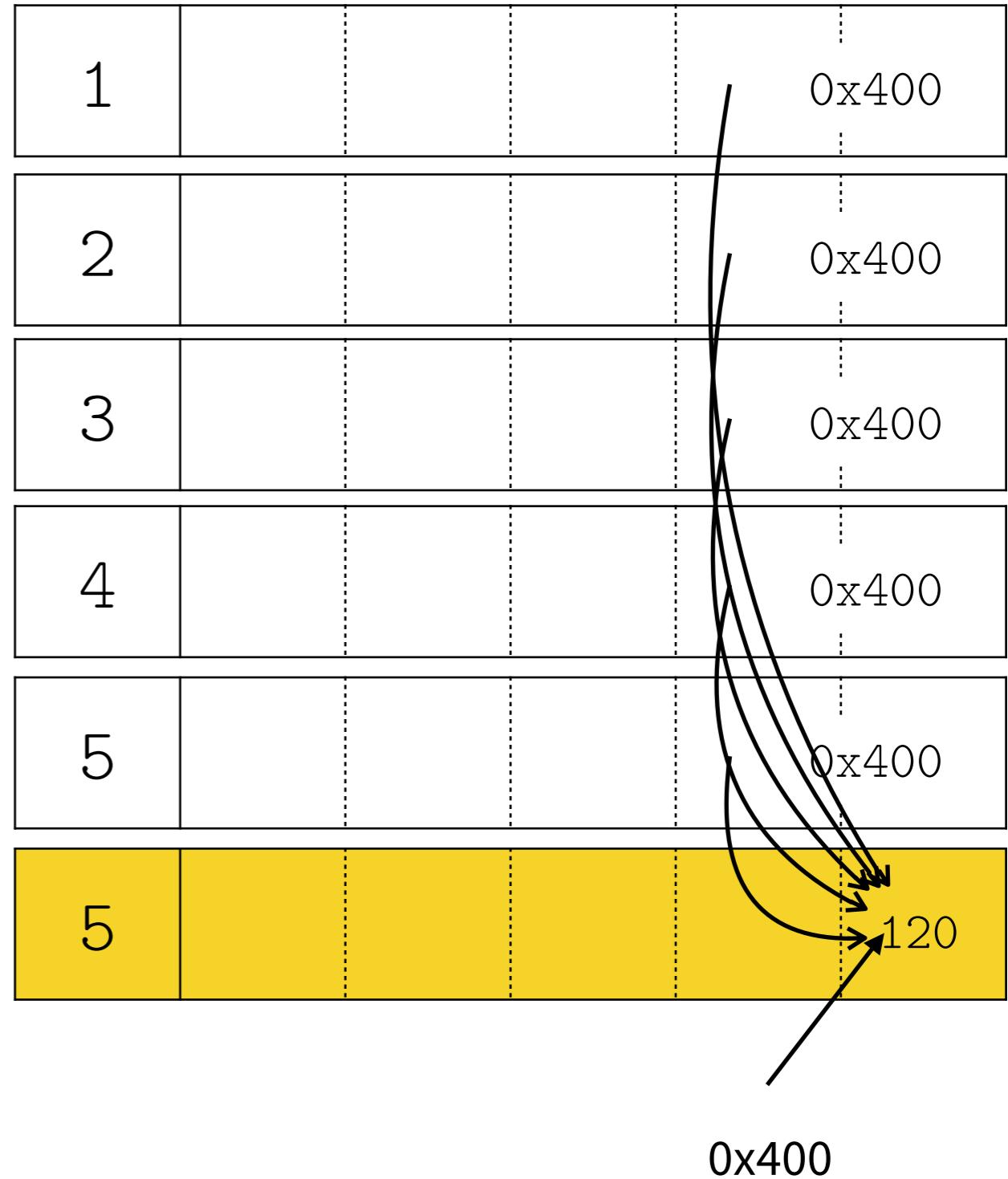
int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>


```

#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    if (f > 1)
    {
        *r *= f;
        fakultet(f-1, r);
    }
}

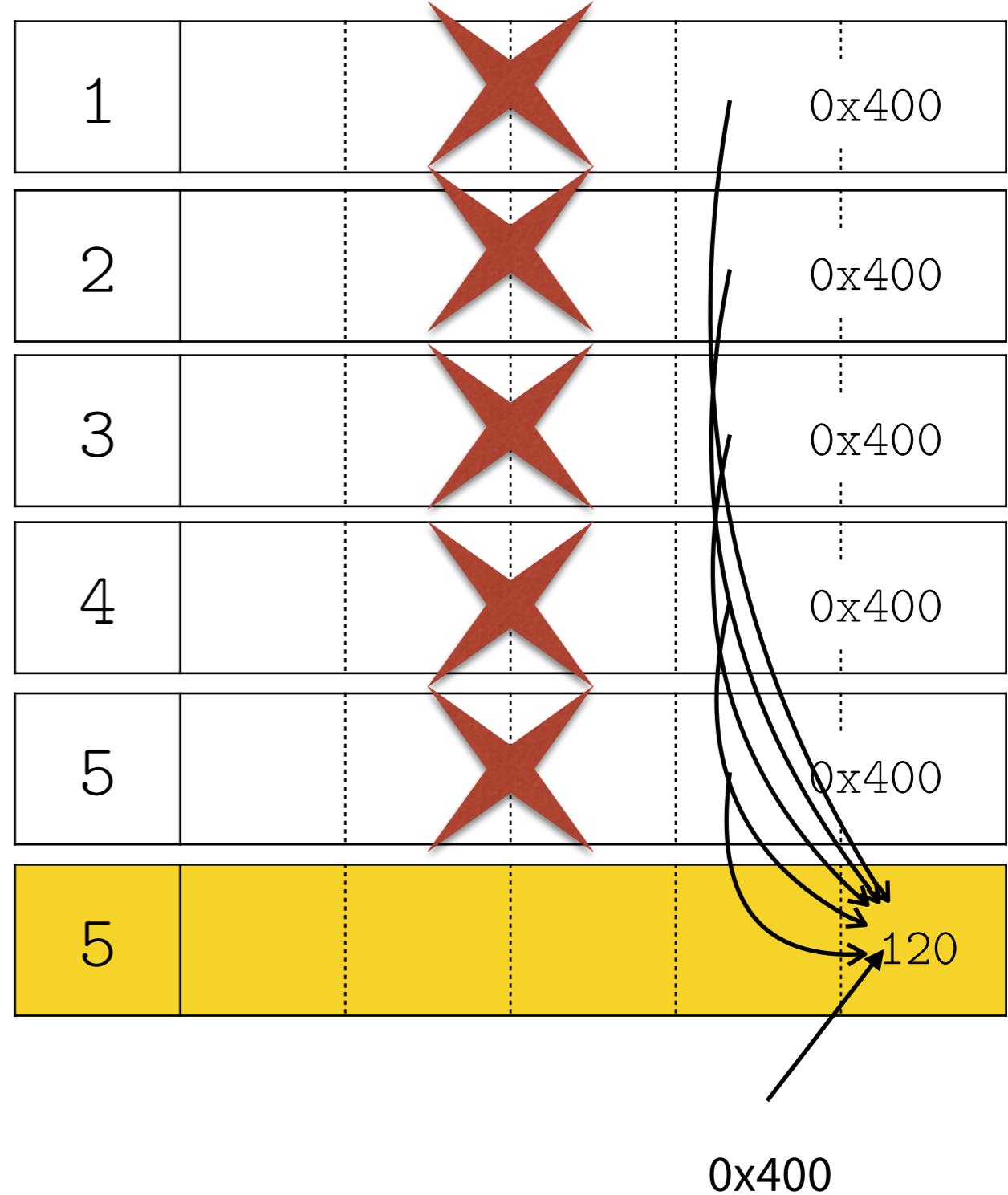
int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}

```

f <return value>


```
#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void fakultet(uint8_t f, uint32_t *r)
{
    for (int i = 0; i < f; ++i)
    {
        *r *= f-i;
    }
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    uint8_t n = atoi(argv[1]);
    uint32_t resultat = 1;
    fakultet(n, &resultat);

    printf("%d! = %d\n", n, resultat);

    return 0;
}
```

Kör i konstant minne

(varför?)

Stacken: recap

- Enda minnet som C:s ”exekveringsmiljö” hanterar automatiskt

Håller ”kortlivat data” (knutet till funktionens livslängd)

Varje funktionsanrop ger upphov till en ny ”stack frame”
(not. parameteröverföring sker i regel mha register)

Allokeras och avallokeras automatiskt

- Extremt effektiv allokeringsmetod (“bump pointer”)
- Stacken är en del av minnet – alla variabler på stacken har en adress och kan pekas ut av pekare

Heopen

Läs Addendum om stack och heap

Ett enkelt stackexempel

Skrivet saso-det har lilla hället att driva hem några posturer kring skillnaderna mellan stack och heap, adressstyrningsepateren & och avreferensningsoperatoren ».

Vi börjar med ett enkelt kodexempel:

```
int x = 42;  
int y = &x;  
int z = &y[0];  
x = y;  
(x)+=1;  
y+=2;
```

Vika vänden har variablene x, y och z? Svarat är att värde på x är 43 men att värdena på y och z är okända².

Men låt oss belyja från bokojen. För enkeltetens skull kan vi tänka oss att ett C-program har tillgång till två sorters minne: stackminne och heapminne. Stacken är det minnesutrymmet som används för att lagra värdena i lokala variabler i funktioner, så kallade automatiska variabler. Betrakta följande funktion:

```
void stupit(int value) {  
    if (value) {  
        int smalier = value - 1;  
        stupit(smalier);  
    }  
}
```

Funktionen har två lokala variabler, value och smalier, båda av typen int. Låt oss anta att en int är 4 bytes. Det betyder att vi kommer att behöva 8 bytes på stacken för värdena i value och smalier³.

Funktionen stupit är rekursiv; ett anrop stupit(3) kommer att leda till att funktionen anropar sig själv ytterligare tre gånger; varje funktion har en egen lokal variabel value vars värde är ett mindre än den anropande funktionens value-värde. Varje gång stupit anropas behövs ytterligare 8 bytes för att hålla värdena i dessa value och smalier-variabler. Vi säger att varje funktionsanrop leder till att ny stackframe pushas på stacken som innehåller det minnesutrymmet

²Dessutom så vet vi att om värde på z är hället s, så är värde på y = s+4, givet att stacken på-en pekare är 4 bytes.

³Det är en liten åtskillnad – vissa andra data kan behövas, och smarta komplatorer gör optimiseringar som trots hot variabler som inte behövs, men ändå, snarlikt här. Vi berörer ihåll sista.

Heapen

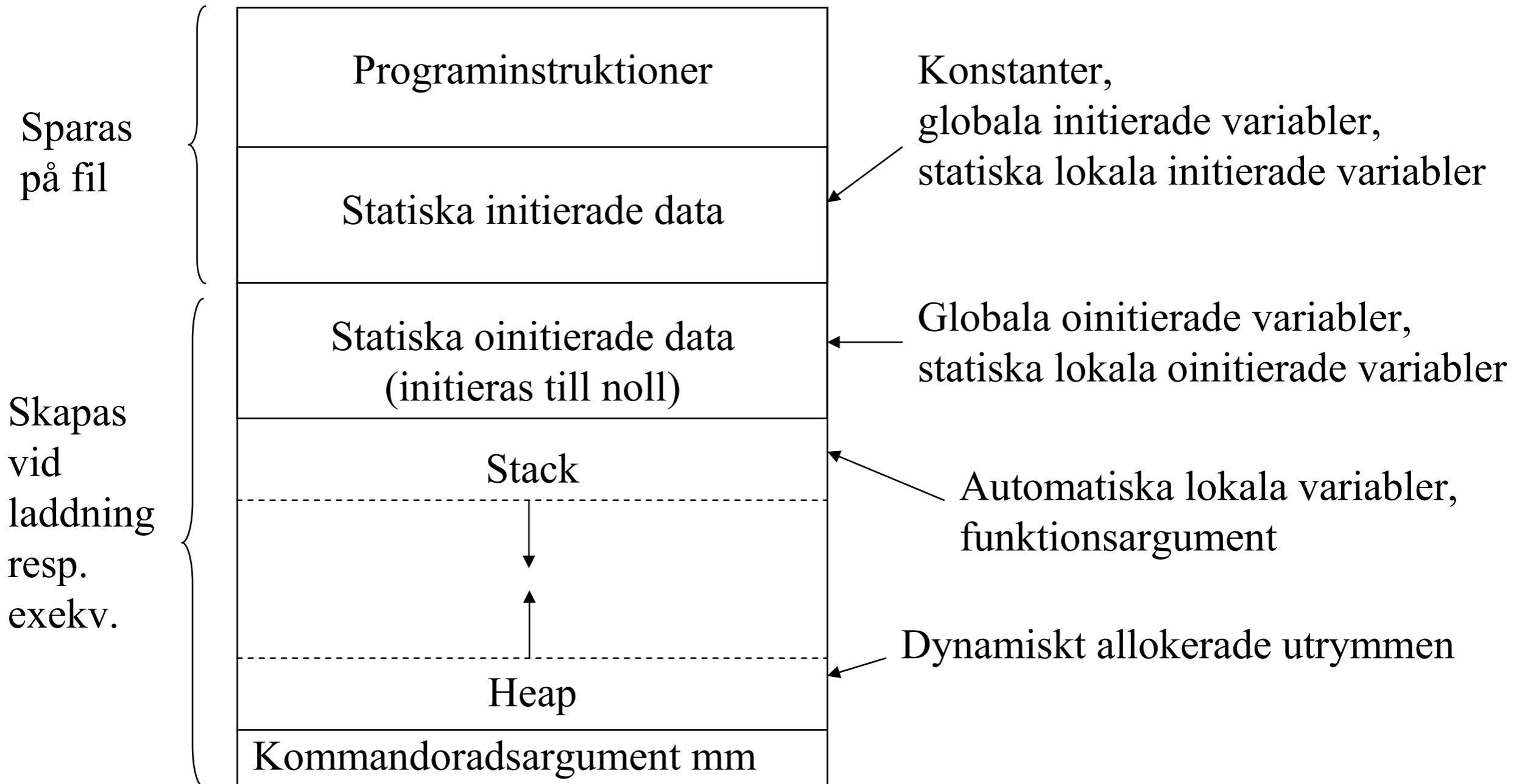
- Till för lagring av ”långlivat” data
- Hanteras manuellt

För varje data som skall lagras på heapen måste man explicit be om ett motsvarande utrymme mha malloc (äv. realloc och calloc)

När man är färdig med data måste man explicit returnera det, annars läcker programmet minne mha funktionen free

- Heapen bara tillgänglig via pekare

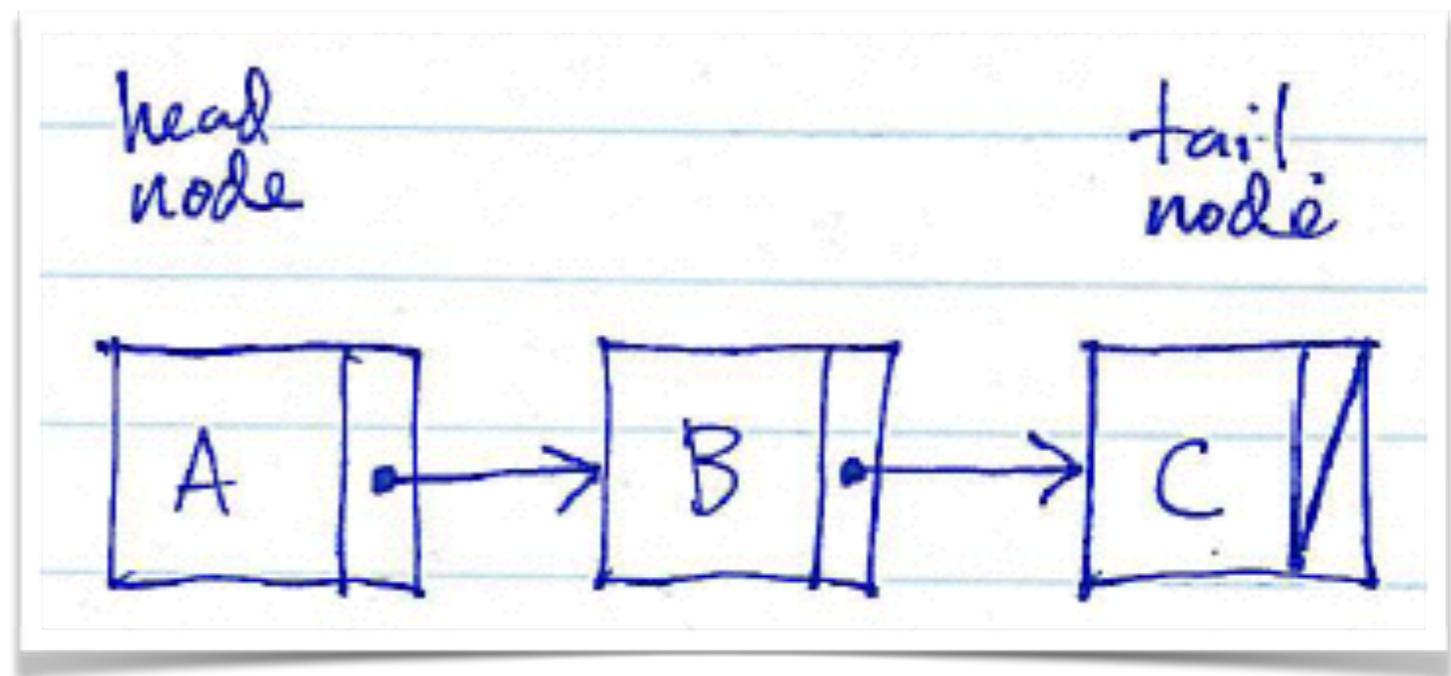
Var lagras data?

Dynamiska strukturer

- Heopen används för att lagra stora data och data vars storlek växer dynamiskt, t.ex.
Binära träd, listor, köer, databaser, filbuffrar, etc.
- Vi använder malloc för att ”reservera en del av heapen” — denna kan vara ”var som helst”
Pekare **nödvändiga** för att *länka samman* datastrukturer som byggs upp av **fler än ett** anrop till malloc!

En ”länkad” lista


```
struct node
{
    int64_t number;
    struct node *next;
};
```

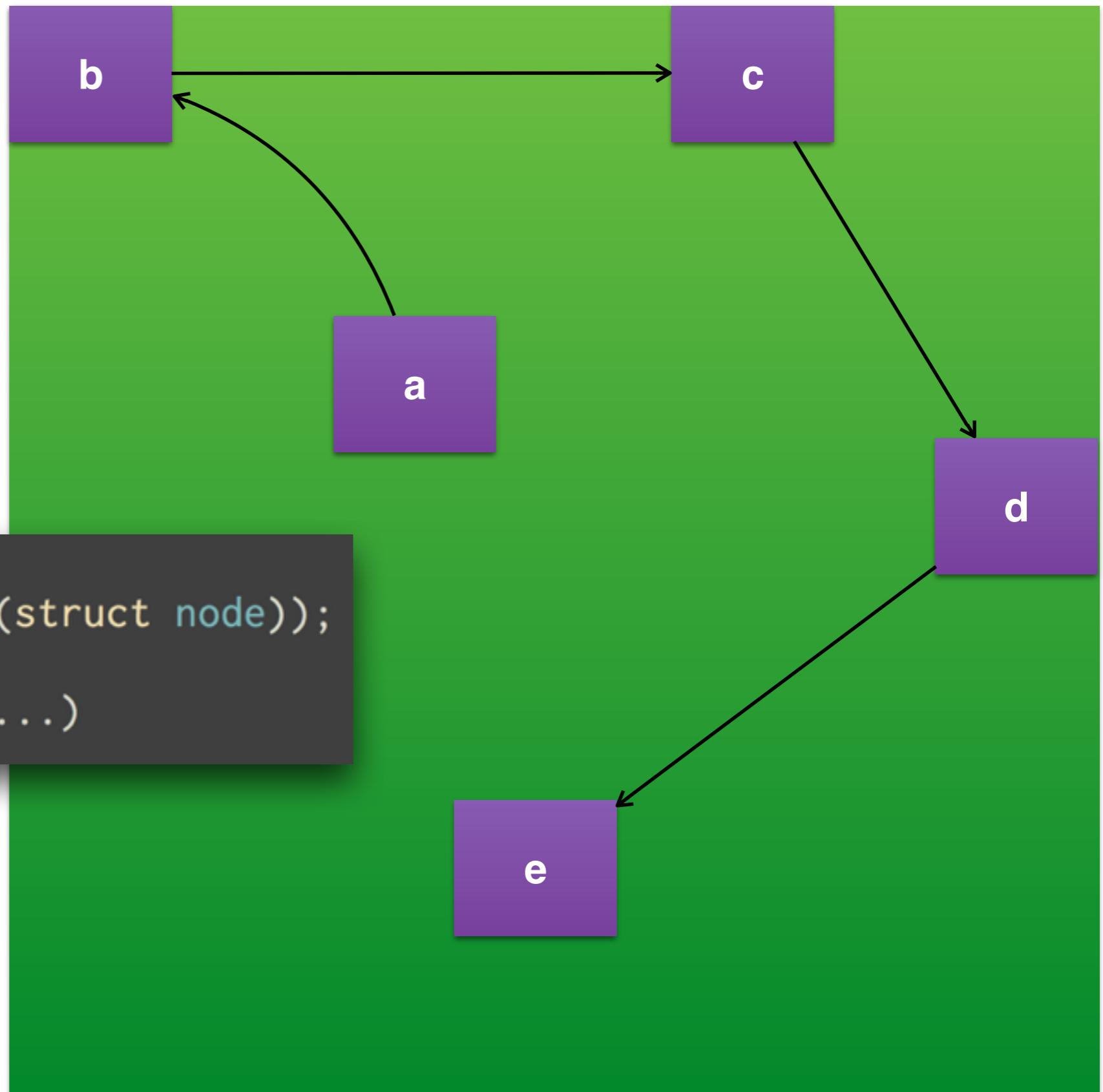
```
node *n;
n->next = malloc(sizeof(struct node));
n->number = 42;
n->next->next = malloc(...)
```


En ”länkad” lista

```
struct node
{
    int64_t number;
    struct node *next;
};
```

```
node *n;
n->next = malloc(sizeof(struct node));
n->number = 42;
n->next->next = malloc(...)
```


Avreferera pekare

(*node).next = node->next

Följ pekaren

Läs next-posten
i strukten

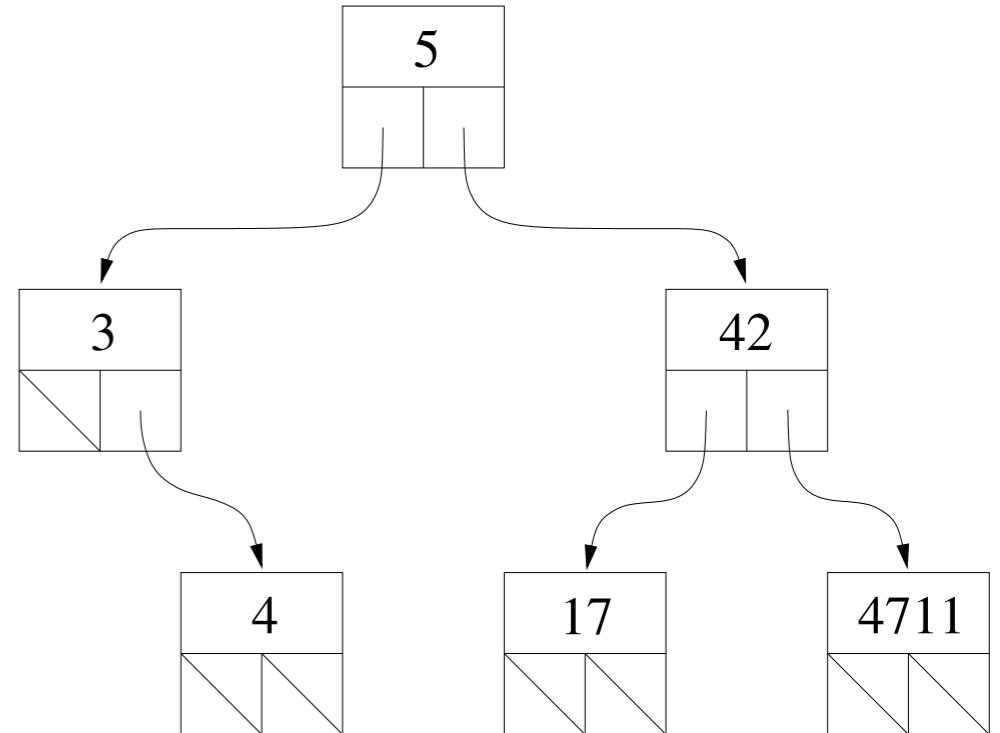
Båda i samma
operator

Pekare och länkade strukturer

```
typedef struct node {  
    int key;  
    struct node *left;  
    struct node *right;  
} node, *Link;
```

```
int cons(int key) {  
    Link result = (Link) malloc(sizeof(node));  
    result->key = key;  
    result->left = NULL;  
    result->right = NULL;  
    return result;  
}
```


Att skapa noder i ett träd

```
typedef struct bst_node
{
    node_t *left;
    node_t *right;
    some_data_t *data;
} node_t;
```

```
node_t node_new(some_data_t *d)
{
    node_t *new_node = malloc(sizeof(node_t));
    if (new_node)
    {
        new_node->left = NULL;
        new_node->right = NULL;
        new_node->data = d; // aliasing!
    }
    return new_node;
}
```



```
void node_rm(node_t *a)
{
    if (a->left != NULL) node_rm(a->left);
    if (a->right != NULL) node_rm(a->right);
    free(a);
}
```

Ta bort
noder
ur ett träd

```
void node_rm_better(node_t *a)
{
    if (a->left != NULL) node_rm(a->left);
    if (a->right != NULL) node_rm(a->right);
    free(a->data);
    free(a);
}
```


Minneshantering

- Allokera minne explicit med ngn rutin (t.ex. malloc)
- Frigör minne explicit med ngn rutin (t.ex. free)
- Vem för bok över vilket minne som är ledigt resp. använt?
- Hur hittar vi ett lämpligt ledigt utrymme?
- Vad betyder lämpligt?

```
a = malloc(A);
```

```
b = malloc(B);
```

```
c = malloc(C);
```

```
d = malloc(D);
```

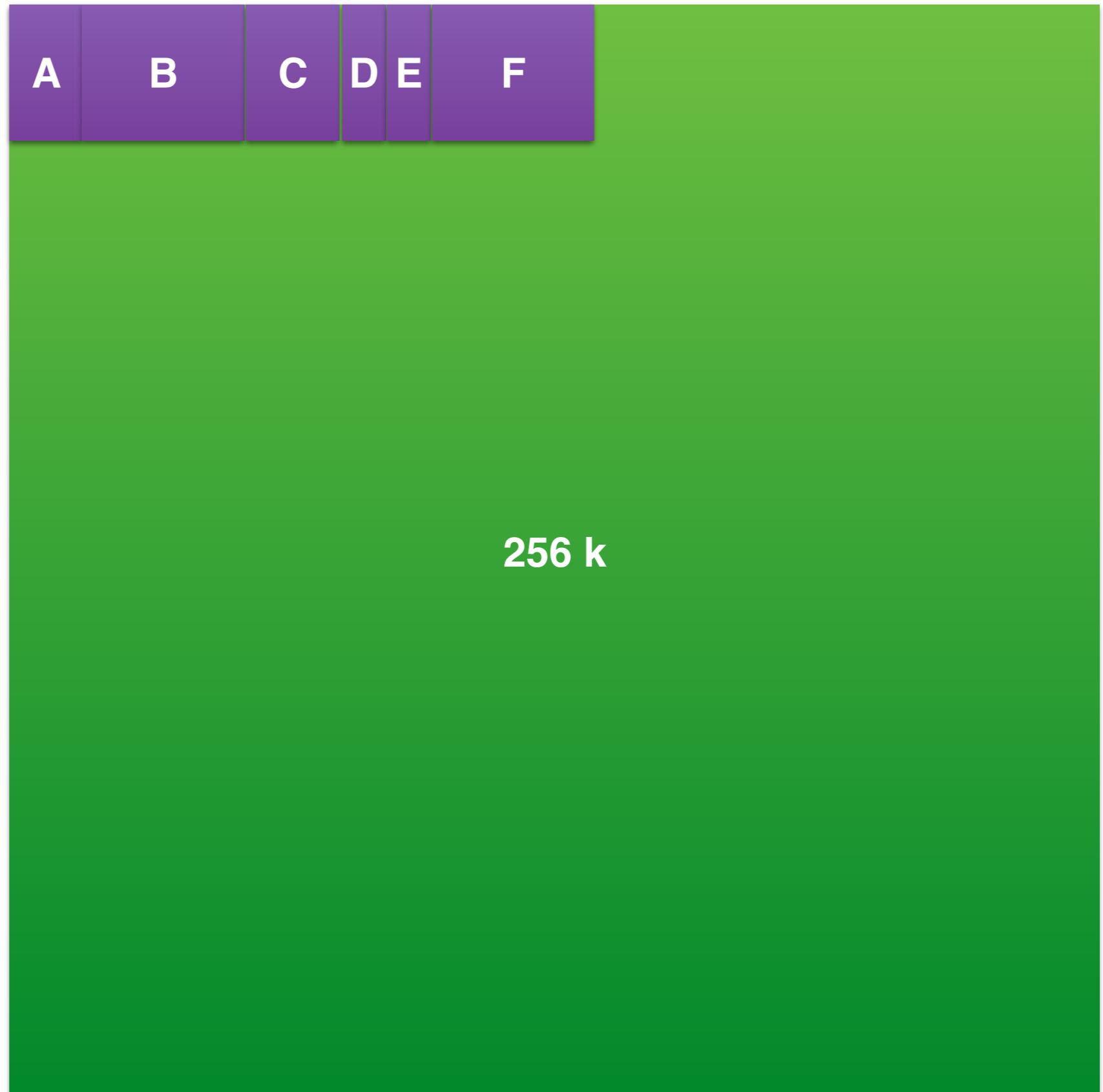
```
e = malloc(E);
```

```
f = malloc(F);
```

```
free(a);
```

```
free(c);
```

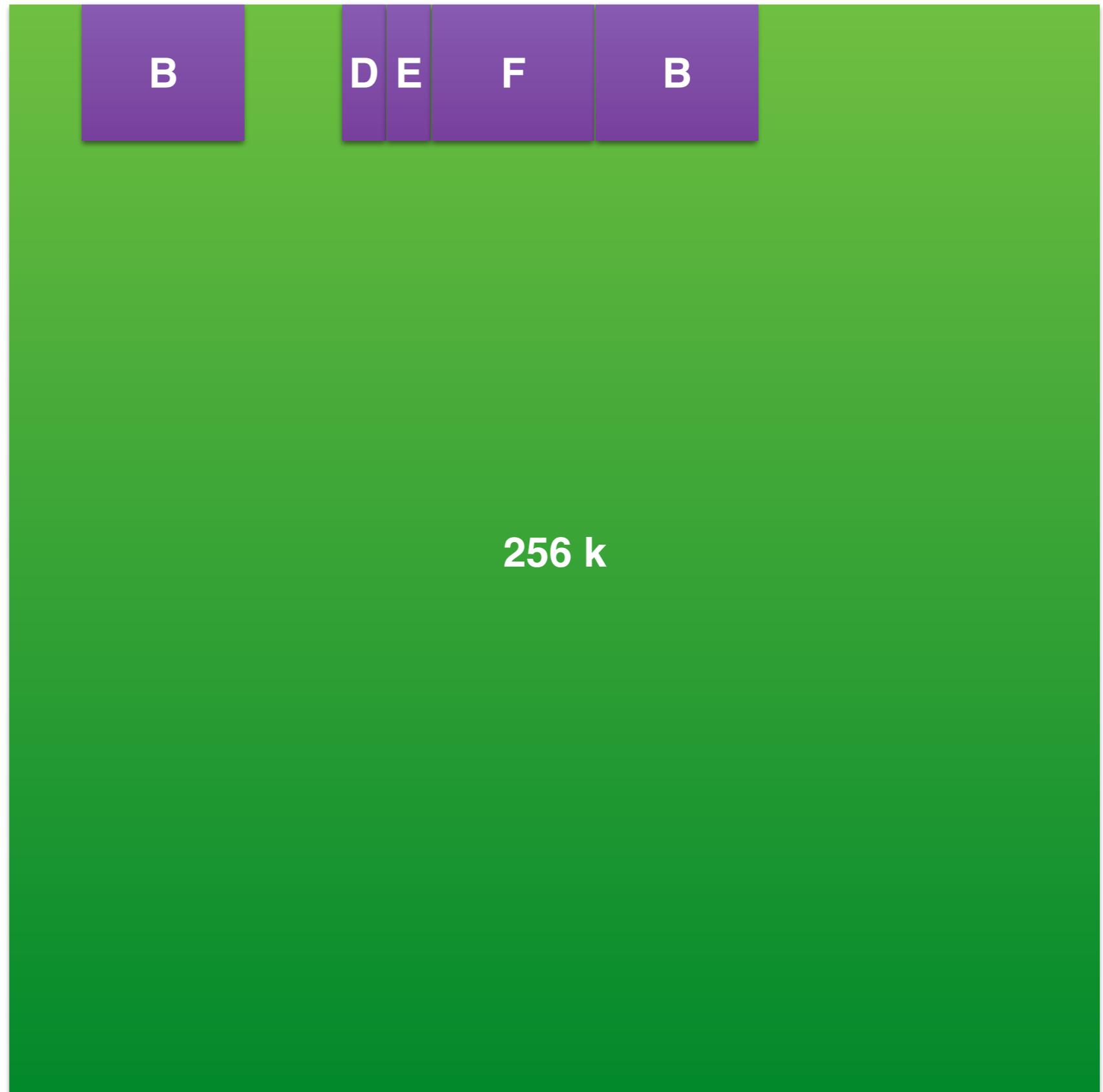
```
g = malloc(B);
```


B

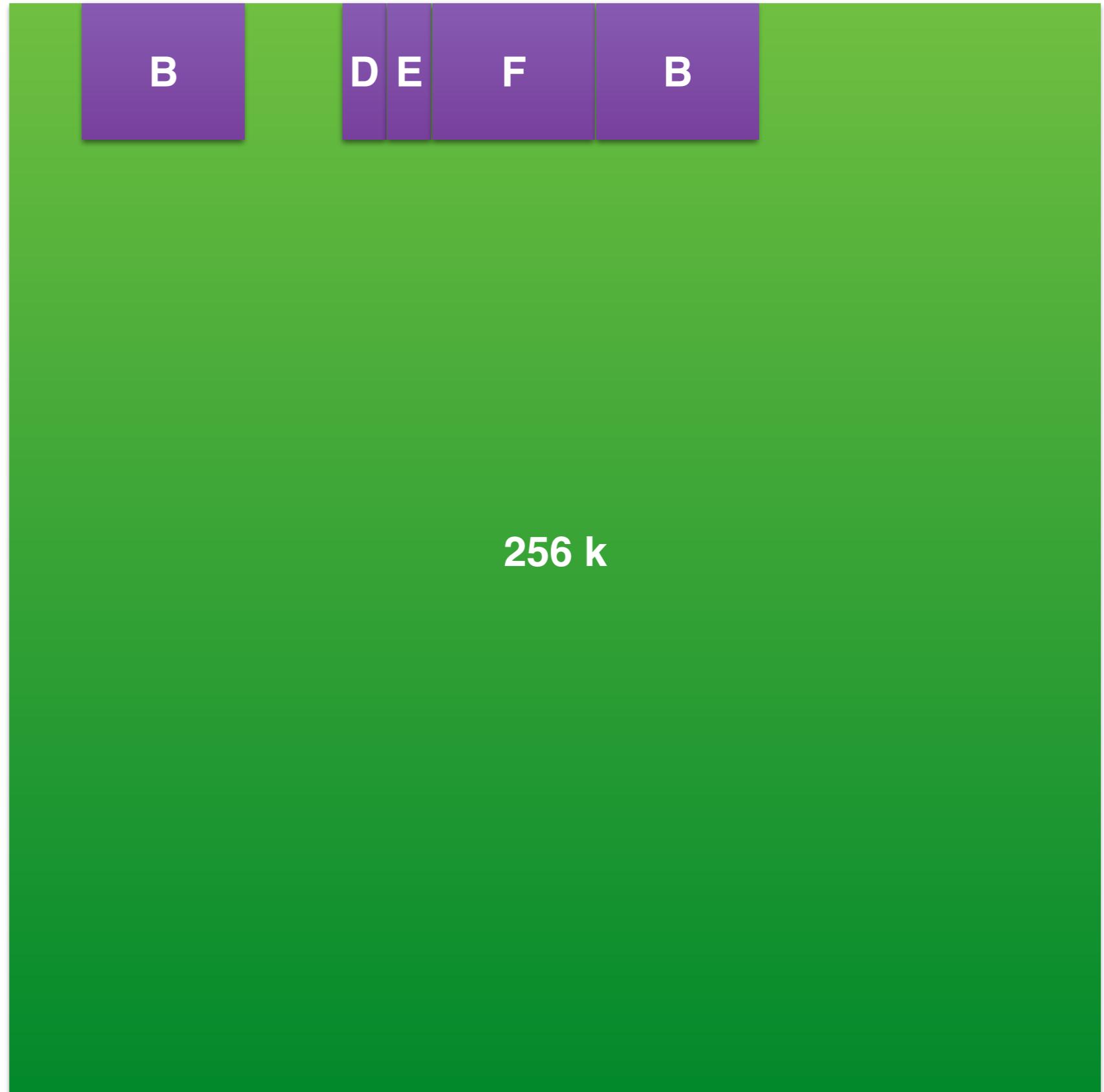
```
a = malloc(A);  
b = malloc(B);  
c = malloc(C);  
d = malloc(D);  
e = malloc(E);  
f = malloc(F);  
  
free(a);  
  
free(c);  
  
g = malloc(B);
```


Fragmentering

*Vi fick inte rum med B' i
det lediga minnet från
A och C eftersom de
inte var samman-
hängande (konsekutiva;
contiguous)*

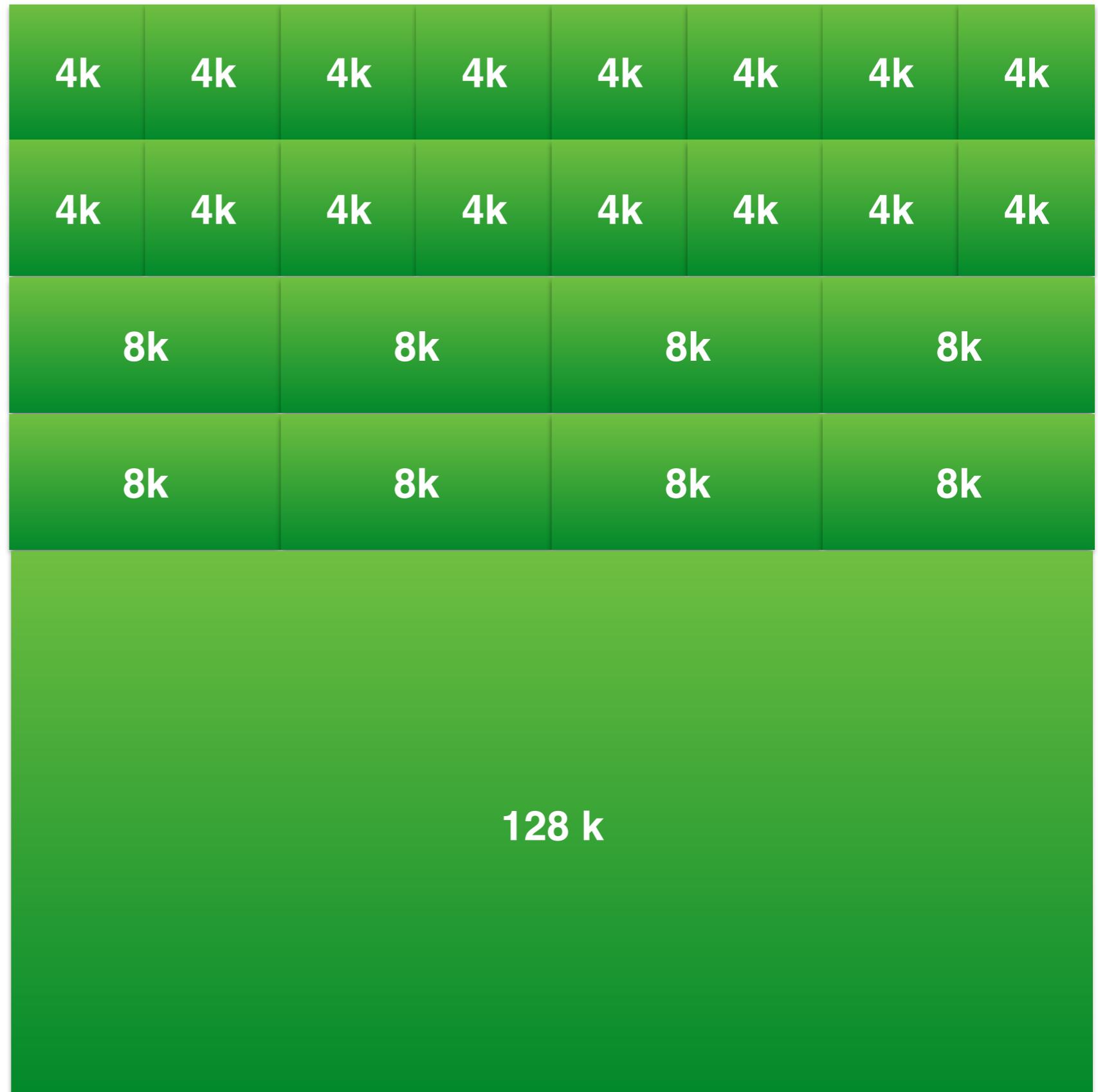
*Kan leda till att minnet
effektivt tar slut fast det
finns gott om ledigt
minne*

Bucket Allocation

*Dela in minnet i många
bitar av olika storlekar
för snabbare allokering
av objekt*

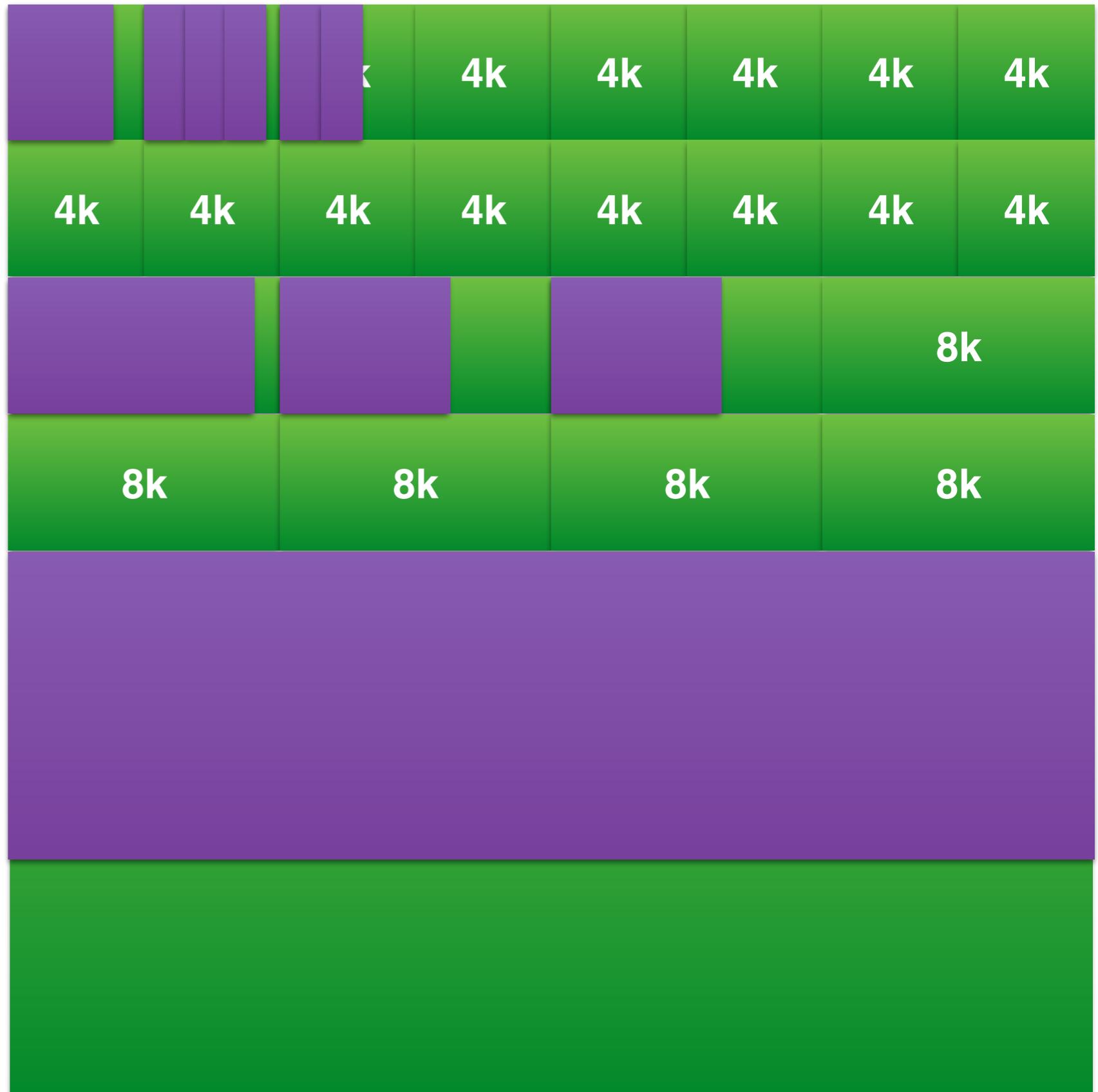
*Vad får detta för effekt
map fragmentering?*

Bucket Allocation

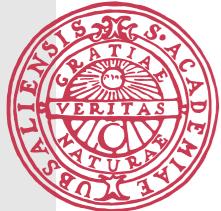
*Dela in minnet i många
bitar av olika storlekar
för snabbare allokering
av objekt*

*Vad får detta för effekt
map fragmentering?*

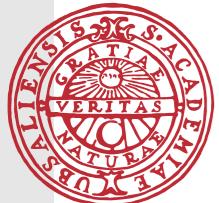

Hitta felet!

Hitta felet!

```
int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = malloc(count * sizeof(int8_t));
    int8_t *cursor = result;
    while (count--) *cursor++ = *fst++ + *snd++;
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}
```


2. Därför måste vi "spara undan" pekaren till startadressen

```
int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = malloc(count * sizeof(int8_t));
    int8_t *cursor = result;
    while (count--) *cursor++ = *fst++ + *snd++;
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}
```

1. Vi flyttar pekaren i minnet

3. Vi glömde det mönstret
för fst och snd!

Hitta felet!

```
int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = malloc(count * sizeof(int8_t));
    while (count--) result[count] = fst[count] + snd[count];
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}
```


2. Men vad händer om $\text{fst} == \text{snd}$?

```
int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = malloc(count * sizeof(int8_t));
    while (count--) result[count] = fst[count] + snd[count];
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}
```

1. Kod med arrayindex är tydligare

Aliasering

- ”Två eller fler variabler avser samma objekt”

Förändring via en väg synlig genom en annan

- Kraftfullt!
- Livsfarligt!
- Fundamentalt problem i programspråksfältet

```
*x = 1;  
*y = 0;  
printf("%d\n", *x);
```


Vad skrivs ut av
detta program?

```
#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = fmalloc(count * sizeof(int8_t));
    while (count--) result[count] = fst[count] + snd[count];
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}

int main(void)
{
    int8_t even[] = { 2, 4, 6, 8 };
    int8_t odd[] = { 1, 3, 5, 7 };

    int8_t *sum = add(4, odd, even);

    for (i = 0; i < 4; ++i) printf("%d ", sum[i]);

    free(sum);
    return 0;
}
```

Hitta felet!


```
#include <stdint.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = fmalloc(count * sizeof(int8_t));
    while (count--) result[count] = fst[count] + snd[count];
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}

int main(void)
{
    int8_t even[] = { 2, 4, 6, 8 };
    int8_t odd[] = { 1, 3, 5, 7 };

    int8_t *sum = add(4, odd, even);

    for (i = 0; i < 4; ++i) printf("%d ", sum[i]);

    free(sum);
    return 0;
}
```

1. Samma kod
som "sist"

2. even och odd
är allokerade på
stacken!

Hitta felet!

```
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <stdint.h>

int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = malloc(count * sizeof(int8_t));
    while (count--) result[count] = fst[count] + snd[count];
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}

int main(void)
{
    int8_t *ns = malloc(4 * sizeof(int8_t));
    ns[0] = 1; ns[1] = 3; ns[2] = 5; ns[3] = 7;

    int8_t *sum = add(4, ns, ns);

    for (i = 0; i < 4; ++i)
    {
        printf("%d ", sum[i]);
    }

    free(sum);
    return 0;
}
```



```
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <stdint.h>

int8_t *add(int32_t count, int8_t *fst, int8_t *snd)
{
    int8_t *result = malloc(count * sizeof(int8_t));
    while (count--) result[count] = fst[count] + snd[count];
    free(fst);
    free(snd);
    return result;
}

int main(void)
{
    int8_t *ns = malloc(4 * sizeof(int8_t));
    ns[0] = 1; ns[1] = 3; ns[2] = 5; ns[3] = 7;

    int8_t *sum = add(4, ns, ns);
    for (i = 0; i < 4; ++i)
    {
        printf("%d ", sum[i]);
    }

    free(sum);
    return 0;
}
```

1. add
anropas
"med
samma
array"

Sammanfattning

Manuell minneshantering är felbenäget

Vem ansvarar för att avallokera?

Hur vet jag om ”jag” är ansvarig?

Hur vet jag var minnet går att avallokera?

Typiska fel

Dubbel avallokering (double deallocation)

Skjutna pekare (dangling pointers)

Tappa bort pekaren till startadressen

Minnet i C

- Datastrukturer av dynamisk storlek bor på heapen
 - I regel länkade strukturer (men även realloc)
- Inget skydd för överskrivning av data i ett program
- Måste se till att allokerar nog med yta
- Måste själv anropa free i rätt tid
- Se valgrind för verktygsstöd för att hantera minne
- ”malloc är inte magisk”